

Hvad var situationen, hr. Helge Adam Møller? Hvad var situationen omkring Irak og de borgerlige partiers stillingtagen, indtil Irak gik ind i Kuwait? Var situationen ikke den, at hr. Helge Adam Møllers eget parti bakkede op om Saddam Hussein? Er virkelighedens verden ikke, at det præcis er venstrefløjen, der alle årene igennem har været modstander af Saddam Husseins regime og har ønsket, at Saddam Husseins regime skulle falde, i modsætning til De Konservative, i modsætning til Venstre?

Hr. Helge Adam Møller kryber fuldstændig uden om at svare på spørgsmålet: Hvornår vil hr. Helge Adam Møllers parti som konsekvens af, at man åbenbart vil fjerne diktatorer rundt omkring i verden, stille forslag om, at man skal gå ind med militær magt i Nordkorea, Saudi Arabien, Kina? Og vil hr. Helge Adam Møller ikke langt om længe svare på, hvad Det Konservative Folkepartis holdning var til Saddam Hussein, indtil han gik ind i Kuwait?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hvis der i fremtiden – og ingen kan udelukke det – skulle komme situationer igen i stil med den, vi havde med Milosevic i Serbien under den tidligere regering, hvor et stort flertal brugte magt sammen med en række andre lande for at sikre, at han i dag sidder for en domstol, hvis en lignende situation som med Saddam Hussein skulle opstå, ja, så vil vi forbeholde os, at vi har retten – og også den moralske pligt – til at reagere. Men hvornår den situation – om nogen sinde – opstår, ved vi ikke, så derfor kan jeg ikke svare mere.

Så siger fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Befri, hvad er det, vi har befriet? Ja, vi har befriet de 24 millioner irakere for en diktator, som var en af verdens mest brutale. Man skal jo tilbage til Stalin eller Hitler for at have noget at sammenligne med. Vi har befriet dem for et hemmeligt politi, vi har befriet dem for at blive puttet i massegrave, som Saddam Husseins folk lavede, når de havde gasset dem med giftgas, og vi har endelig givet dem mulighed for første gang i over 30 år frit at gå ud og stemme, og det gjorde mere end 60 pct. af befolkningen på trods af, at de fik at vide dagen før, de skulle til valg, at vejene frem til valgstederne ville blive vasket røde af blod. Alligevel var der et stort flertal, der sagde: Vi vil hen og bestemme vores egen skæbne.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Som formand for Forsvarsudvalget har hr. Helge Adam Møller udstedt en venlig opfordring og invitation til Enhedslisten, især til Enhedslistens hr. Frank Aaen, men også til hr. Holger K. Nielsen om at rejse til Irak og opleve, hvad det er, der foregår. Det er vi nogle stykker, der har gjort. Desværre har han modtaget et ubehageligt svar fra hr. Frank Aaen, der afviser det fuldstændigt.

Kl. 16.00

I den anledning vil jeg lige oplyse hr. Helge Adam Møller om, at hr. Frank Aaen faktisk tidligere har rejst til den slags områder. Ifølge forfatteren Mette Herborg var hr. Frank Aaen i 1980 i Afghanistan, og efter fru Mette Herborgs fremstilling deltog hr. Frank Aaen endda i noget, der så ud som tortur. Jeg stiller det som et spørgsmål, for det er faktisk fremsat i en kronik i Berlingske Tidende i sommeren 2002, at hr. Frank Aaen godt ville bevæge sig ned til disse lande, hvor den slags fandt sted, og tilmed støtte et diktatur.

Så jeg vil sige, at hr. Helge Adam Møller ikke skal være så nedslået over hr. Frank Aaens afvisning, for der er måske mere at sige om den end det, der kommer frem her.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu skal der mere til, at jeg bliver nedslået, end hr. Frank Aaen og SF. Hr. Frank Aaen har de holdninger, han altid har haft, men det bliver de jo ikke mere rigtige af.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare sige, at man ikke skal tro på alt, hvad der står i aviserne. Men det er korrekt, at jeg har været i Afghanistan. Det er korrekt, at jeg har haft en politik i forhold til Afghanistan, som gik ud på fra dag et at sørge for, at der blev fred, og at alle former for udenlandsk intervention i Afghanistan, det være sig så vel den sovjetiske som den, USA stod for gennem CIA, blev bragt til ophør, så man hurtigst muligt kunne få fred i Afghanistan.

Det var den linje, jeg havde i den periode, hvor de borgerlige partier her i Folketinget støttede talebanerne og syntes, at det var bedre med Taleban end det styre, der var i Afghanistan, som trods alt gik ind for jordreformer, som trods alt gik ind for skoler, for kvindernes ligestilling